

Etorkizuna zure esku

Koldo Saratxaga
Irizar kooperatibako
zuzendari ohia eta enpresa
kudeaketarako aholkularia

Etorkizunari buruzko iragarpenak egiteko, are 2008ak ekarriko digunari bakarrik begiratzen badiogu ere, AEBetako atzeraldia hartu behar dugu aintzakotzat, ezinbestean. Estatuabatuarrak gero eta kezkatuago daude beren etorkizunarekin.

Hala, tximeleta efektuaren ondorioz, azken hilabeteetako egoerak bere bilakaera propioa izan du, eta munduko ekonomia eta gizarte guztiak ari dira ondorioak jasaten, mundu globalizatu honetan.

Horren ondorioz, inflazioari buruzko artikulua eta iruzkinak irakurtzen eta entzuten ditugu egunero, eta egia da ekonomia berrien aldean gero eta lehiakortasun gutxiago izate-ra garamatzala gure inflazioak; BPG gainbeheran dagoela azken hilabeteotan, nahiz eta ez dirudien egoera kritikoetara iritsiko garenik epe laburrean; jarduera eta eskaria beherantz doazela; egoera horren ondorio diren enplegu-adierazleak ere antzera dabiltzala; eta horrek guztiak eraikuntzan duela eraginik handiena. Eta, jakina, faktore horiek guztiek kezkatu egiten dituzte herritarrak, eta kontsumoa gutxitzen hasten dira, nahiz eta egoera askorik ulertu ez.

Bestalde, ohiko osagairik ez da falta: politikariak hortxe ari dira *etorkizunerako ondo prestatuta gaudela* esanez, zergatia argi azaldu gabe eta, batez ere, herritarrak gertatzen denaz askorik jabetu gabe.

Ekonomiak bizitza partikularren gainean beti botatzen duen zalantzazko itzal horren aurretik inoizko hazkunde-ziklorik handiena izan dugu bost kontinenteetan. Azken urteak oso oparoak izan dira eta enpresa asko egoera gero eta konplexuago batean murgildu dira, nola gertatu den eta norantz doazen oso garbi izan gabe ere.

Oparaldi berezi horren ondorioz, enpresek epe laburrari, ekoizpenari, begiratzen diote bakarrik, aldeko haizea lagun dutela, baina gihar propiorik sortzen ahalegindu gabe, hots, haizea baretzen denean aurrera egiten lagunduko dien motor propiorik sortu gabe.

Ez da batere ulergarria nolatan erreferentzia makroekonomiko ezin hobekak ditugun uneetan enpresen %20k ez duten lortzen emaitza positiborik.

Eta horixe guztia gure herri txiki honetan, Euskal Herrian, gertatzen da. Enpresa txiki eta ertainek eta enpresa horien ibilbideak gure ekonomiarentzat eta, ondorioz, gure aurrerabide eta ongizaterako, berebiziko garrantzia duten herri honetantxe.

Oso garrantzitsua da aldeko haizea aprobetxatzea, noski, baina erakunde guztiei gogoratu nahi nieke ezin dutela utzi BPG-ko puntu bat edo bi beren arrakastaren edo porrotaren kausa izatea.

Arrazoiren bategatik edo bestearengatik astinduko gaituzten denborale eta ekaitzei aurre egiteko prest egon behar dugu.

Gure herriak kontu handiz zaindu beharreko bi arazo dauzkagu; bi aukera, beraz: hezkuntza eta inmigrazioa

Iruditzen zait ederki frogatu dudala errealitatea ezagutzen eta partekatzen duten eta etorkizunerako orientazio egokia duten pertsonetan oinarritutako proiektu bat gai dela bere indarra eta giharra sortzeko eta aldeko haizeak hobeto aprobetxatzeko.

Pertsonok sormena izeneko gaitasuna daukagu, arazo zehatzei aurre egiteko ideiak, alternatibak eta konponbideak sortzeko gaitasuna, alegia. Sormen hori berezkoa dugu pertsonok, eta berrikuntza lortzeko funtsezko oinarria da, berrikuntzaren adiera zabalenean. Hortik abiatuta, eta jende guztiari aukerak emanez, ezagutza berriak sortzeko gai izango gara.

Ez da topiko hutsa: garai berria hasi da. *Ezagutzaren garaia, etorkizunerako bermea pertsonak direneko garaia.*

Arazo guztiek aukera berriak dakartzatela esan beharra daukat, eta horretarako ez naiz teoriarik oinarritzen, esperientzian baizik. Zalantza-egoeretan hasten gara gure sorkuntzarako gaitasuna, gure sormena, modu esponentzian aktibatzen. Orduan, sistema katotiko ireki batzuek gidatzen dute gure burmuina, gure ingurunean etengabe gertatzen diren aldaketei sormenean oinarritutako erantzunak emateko aukera emanez.

Enpresek eta erakundeek porrot egiten badute enpresa eta erakunde horiek gidatzeko gaitasun desegokia dutelako gertatzen de-

lakoan nago. Ratio ekonomiko positibo nahiz negatiboen garaietan, beti egon dira eta beti egongo dira gurutzaldi-abiaduran jarraitzen duten erakundeak eta noraezean dabiltzanak.

Epe luzeagoan pentsatuz, politikariek horrelakorik egiteko asmorik ez dutela dirudien arren, gure herriak kontu handiz zaindu beharreko bi arazo dauzkagu; bi aukera, beraz: hezkuntza eta inmigrazioa.

Ezin dugu Europan ezereen erreferentzia izateko asmotan ibili, duela hamarkada luzeetatik hezkuntza-ereduan gure aurretik dabilzan Finlandia, Suedia eta halako herriekin lehiatuta.

Bestalde, etorkinekin ezin ditugu inguruko herriek egin dituzten akats berdinak egin.

Euskal Herrian, bere gaitasun propioak sortu behar dituen herri txiki honetan, arazo larria daukagu biztanleriaren zahartzearekin. Gaur egun zailtasun handiak dauzkagu jarduera askotan ondo prestatutako langileak aurkitzeko. Datozen urteotan are larriagoa izango da arazo hori, eta erakunde publikoek behar dituzten milaka eta milaka ordezkapen egin beharko ditugu.

Horrenbestez, oraingo eta etorkizuneko beharrei erantzuten dieten hezkuntza-ereduak sortu behar ditugu etorkizunari aurre egiteko, eta etorkinen integrazioa bultzatu behar dugu, gure beharren arabera.